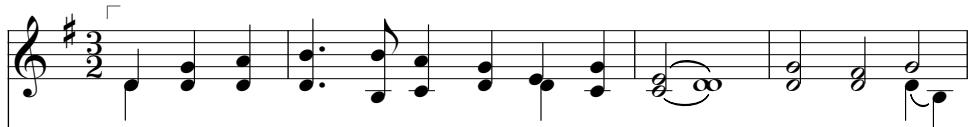

Led, milda ljus

61

Bedjande $J=54\text{--}72$

1. Led, mil - da ljus, i dun - kel, dim-fylld värld,
 2. Ej all - tid, Her - re, var min bön, att du
 3. Din kraft dock bar och fram-gent bä - ra skall,

led du mig
 mig led - de
 om du blott

fram! Mörk nat - ten är, långt från mitt hem min färd. Led du mig
 fram. Jag vil - le se och väl - ja själv, men nu: Led du mig
 styr, hän ö - ver hed och stup och for - sars fall, tills nat - ten

fram! Styr du min fot. Min fjär - ran fram - tids stig
 fram! Jag stun - dens y - ra njöt på far - ligt spår,
 flyr och di - na äng - lar le ur mor - gon - skyn

jag vill ej se; ett steg är nog för mig.
 stolt av min kraft. Ack, glöm de gång - na år.
 så som de lo - go förr i bar - nets syn.

Text: John Henry Newman, 1801–1890
Musik: John B. Dykes, 1823–1876

Psalteren 43:3
 Psalteren 119:133–35

62

Närmare, Gud, till dig

Milt $\text{♩} = 63-76$

1. När - ma - re, Gud, till dig, nä - ma - re dig.
 2. Döl - jer för pil - grim trött so - len sitt sken,
 3. Där skall all nåd du gav stå för min syn
 4. Sist, näj jag stäl - la får upp - åt min färd

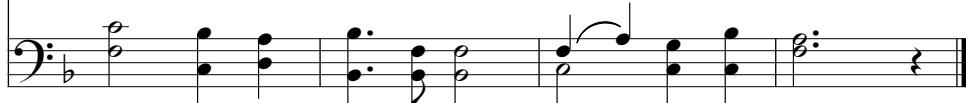
Om det än blir ett kors, som lyf - ter mig,
 blir än min hu - vud-gård hår - das - te sten,
 så - som en ste - ge rest upp e - mot skyn.
 och ren till ryg - ga är jord - li - vets värld,

szung - er jag in - ner - lig: Närmare, Gud, till dig,
 skall jag dock dröm - ma mig närmare, Gud, till dig,
 Äng - lar där vin - ka mig närmare, Gud, till dig,
 vis - kar det än i mig: Närmare, Gud, till dig,

när - ma - re, Gud, till dig, närmare, Gud, till dig.

Text: Sarah F. Adams, 1805–1848
Musik: Lowell Mason, 1792–1872

Läran och förbunden 88:63
 1 Moseboken 28:10–22

Var när mig varje stund

63

Innerligt $\text{♩} = 60-72$

1. Var nära mig varje stund, du nära dens Gud!
 2. Var nära mig varje stund, o, Herare kär!
 3. Var nära mig varje stund, med Andens ljus!
 4. Var nära mig varje stund, du Ma - je - stät,

O, lär mig ditt för - bund och kär - leks bud!
 Se, fres - tel - sen mig flyr, då du är nära!
 Be - red du mig nu rum i Fa - derns hus!
 och i ditt kung - a - hus mig ej för - gät!

Var nära mig, o var nära mig, var - je stund var nära mig!

Väl - sig - na mig, o Her - re, led mig till dig!

Text: Annie S. Hawkes, 1835–1918
Musik: Robert Lowry, 1826–1899

2 Nephi 4:16–35
 Psaltaren 143:1

64

Jesus, min Frälsare

Innerligt ♩ = 100-120

1. Je - sus, min Fräl - sa - re, led mig till dig.
 2. Fram ge - nom li - vets strid, led mig till dig.
 3. När synd och sorg mig nå, led mig till dig.
 4. När dö - dens steg mig nå, led mig till dig.

Hjälp mig bli äd - la - re, led mig till dig.
 Skänk mig din An - des frid, led mig till dig.
 När tå - rar kin - den två, led mig till dig.
 Stil - la min fruk - tan då, led mig till dig.

Tryggt ge - nom stor - mars brus, högt ö - ver jor - dens grus,
 Styrk mig i ditt för - bund, stöd mig var dag och stund,
 När lugn och hopp ha flytt, all fröjd i sorg är bytt,
 Räck mig barm - här - tig hand, led mig med kär - leks-band

var du min tröst, mitt ljus, led mig till dig!
 var du min klip - pe-grund, led mig till dig!
 skänk mig ditt ljus på nytt, led mig till dig!
 hem - åt till lju - sets land, led mig till dig!

Text och musik: Orson Pratt Huish, 1851–1932

Alma 38:9
Psalteren 48:14

Led mig du, o Herre kär

65

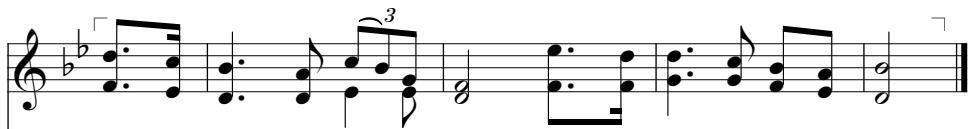
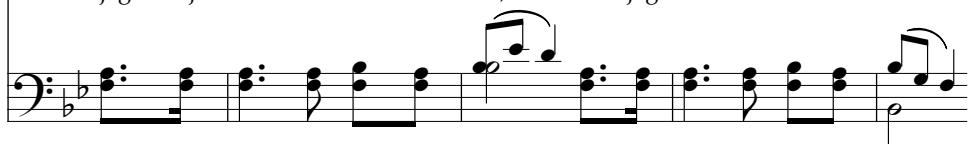
Bedjande ♩ = 58-72

1. Led mig du, o Her - re kär, ge - nom li - vets dol - da skär.
 2. Som en mo - der skän - ker tröst, du kan stil - la ha - vets röst.
 3. När till sist jag ham - nen når, där ej mer en brott-sjö slår,

Sjön går hög på stor - migt hav, klip-pan ho - tar med sin grav.
 Vred-gad storm - våg ly - der dig, ha - vets vin - dar läg - ga sig.
 jag ej rä - des stor-mens röst, där jag vi - lar vid ditt bröst.

Allt är väl, blott du är närl. Led mig du, o Her - re kär!
 O, din makt mig til - lit bär, led mig du, o Her - re kär!
 Då din stäm - ma hör jag där: "Fruk - ta ej, jag är dig närl!"

Text: Edward Hopper, 1818–1888
Musik: John Edgar Gould, 1822–1875

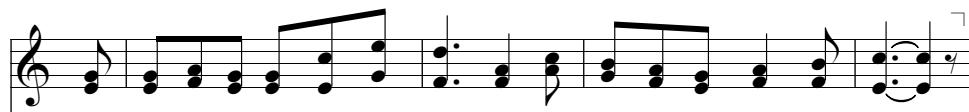
Markus 4:39–41
 Psaltaren 48:14

66

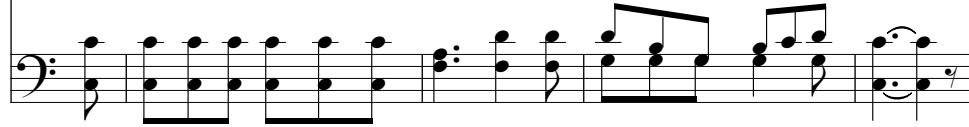
Mästare, hör hur det stormar

Innerligt ♩. = 52-66

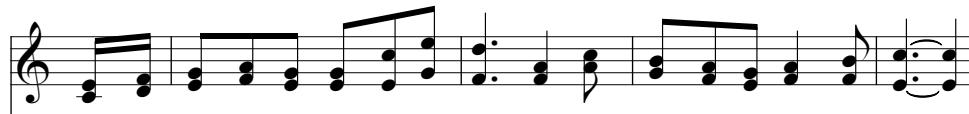
1. Mäs - ta - re, hör hur det stor - mar och vå - gor-na hö - ga går.
 2. Her - re, be-drö-vad i an - den och mod-fälld i dag jág är.
 3. Her - re, för - bi är all fa - ra, nu ha - vet i still - het ler.

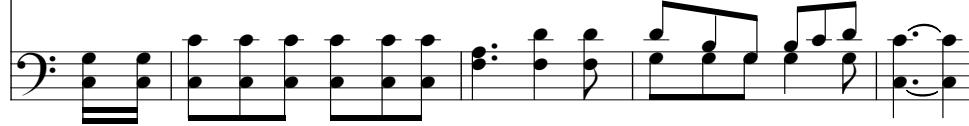
Se, sky - ar - na hot - fullt sig for - mar, ej skydd el - ler hjälp vi får.
 Jag be - der: o räck mig blott han - den! O vak - na, mig hjälp be - skär!
 Så milt ly - ser sol - strå - lar kla - ra, ej o - ro mig plå - gar mer.

Mär - ker du ej att vi sjun - ker? Hur kan du so - va då?
 Stor - mar av syn - der och ängs - lan plå - gar min ar - ma själ.
 Fräl - sa - re, ald - rig mig läm - na, dröj i min far - kost kvar.

Om du in - te står upp till vår rädd - ning, skall dö - den oss sä - kert nå.
 O jag sjun - ker, jag sjun - ker, o Her - re, mig räd - da och allt gör väl.
 Då jag vet jag skall all - tid i trygg - het i star - kas - te vind gå klar.

Ditt ord kan be-tving-a den vre - da våg: Frid, var lugn.
 Frid, var lugn. Frid, var lugn.

 Mör - ker och synd och allt ont på jord ger vi - ka för di - na be -

 fal-lan - de ord. Ett skepp går ej un - der med dig om-bord, du jor-dens och

 him-me-lens Ko-nung smord! De ly - der al - la din vil - jas bud: Frid, var lugn;

 frid, var lugn. De lyss - nar ef - ter din stäm - mas ljud: Frid, frid, var lugn.

Text: Mary Ann Baker, c:a 1874
Musik: H. R. Palmer, 1834–1907

Matteus 8:23–27
 Markus 4:36–41

67

Min herde är Herren

Fridsamt

♩ = 63-76

1. Min her - de är Her - ren, hans kär -lek jag ser. På
 2. Om än jag må vand - ra i döds - skug - gans dal, ej
 3. Mitt bord har han till - rett vid skogs - käl - lans rand, min

grö - nas - te äng - ar han vi - la mig ger. Han för mig till
 fruk - tan jag kän - ner, ej ång - est och kval. Hans hand mig be -
 bä - ga - re fyl - les av Ska - pa - rens hand. Med dof - tan - de

vat - ten, där sval - ka jag får. Han le - der min vand - ring och
 skyd - dar, mig trös - tar hans stav. "Jag föl - jer dig städ - se"— det
 ol - ja min hjäs - sa blir smord. Jag pri - sar dig, Her - re, min

fram-för mig går. Han le - der min vand - ring och fram-för mig går.
 lön - tet han gav. "Jag föl - jer dig städ - se"— det lön - tet han gav.
 her - de så god. Jag pri - sar dig, Her - re, min her - de så god.

Text: James Montgomery, 1771–1854
Musik: Thomas Koschat, 1845–1914

Psaltern 23
 Jesaja 26:3–4

En herde god mig Herren är

68

Milt $\text{♩} = 84-96$

1. En her - de god mig Her - ren är, den äng - är
 2. När matt jag går i o - känt land och törs - tar

grön som han be - skär. Han skän - ker kär - lek, nåd och frid,
 ut - i ök - nens sand, han le - der mig till bör - dig dal,

han le - der mig till e - vig tid. Han är mig nära var
 till vi - la vid en käl - la sval, där fri - den bor, där

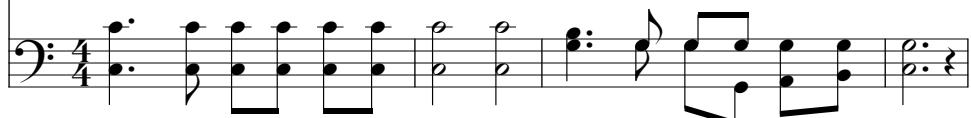
dag och stund, han va - kar tro - get un - der nat - tens blund.
 bär - kens gång den lug - na da - len glä - der med sin sång.

69

Herre, dig vi vilja dyrka

Vördnadsfullt $\text{♩} = 69-88$

1. Her - re, dig vi vil - ja dyr - ka ut - i den - na an - dakts - stund.
 2. Hjälp oss di - na bud att föl - ja, giv oss dag - li - gen vårt bröd.
 3. Må vi un - der dag som kom - mer, städs be - käm - pa syn - dens här.

Skänk din An - des frid och styr - ka, hjälp oss hål - la vårt för - bund.
 Låt oss An - dens ljus ej döl - ja, så din vis - dom städs oss bjöd.
 Må vi ef - ter död - lig slum - mer upp - stå skönt och se dig där.

Oss ej läm - na, oss ej läm - na, Hjälp oss, Gud, att må - let nå!
 Gud, var med oss, Gud, var med oss, tills vi se - gern vun - nit har.
 Till dig sjung - a, till dig sjung - a lov och pris i e - vig - het!

Oss ej läm - na, oss ej läm - na. Hjälp oss, Gud, att må - let nå!
 Gud, var med oss, Gud var med oss, tills vi se - gern vun - nit har.
 Till dig sjung - a, till dig sjung - a lov och pris i e - vig - het!

Text: Richard Alldridge, 1815–1896
Musik: Joseph J. Daynes, 1851–1920

Hebreerbrevet 12:1-2
 Läran och förbunden 59:23

Klippa, du som brast för mig

70

Värdigt $\text{♩} = 60-80$

1. Klip - pa, du som brast för mig, låt mig göm - ma mig i dig.
 2. Om jag strä - var ald - rig så, räc - ker ej min kraft än - då
 3. Vid vart flyk - tigt an - de - drag, och när jag skall dö en dag,

Vatt - net, blo - det som går fram från ditt hjär - ta, o Guds Lamm,
 till att ly - da helt din lag, le - va helt till ditt be - hag.
 nära till o - känt land jag går, nära in - för din dom jag står:

låt det bli en dub - bel bot för min synd och la - gens hot.
 Din för - so - ning står dock kvar, blott i dig jag fräls - ning har.
 Klip - pa, du som brast för mig, låt mig göm - ma mig i dig.

Text: Augustus M. Toplady, 1740–1778. B. Ehrenborg-Posse 1854.

2 Samuelsboken 22:2–3, 32–33

B. G. Hallqvist 1980. © ÅLIS. Tryckt med tillstånd.

Moses 6:57–60

Kopiering utan copyrightägarens tillstånd förbjuden.

Musik: Thomas Hastings, 1784–1872

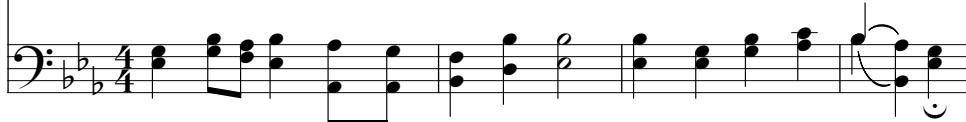
71

Prisa Herren, han är ditt stöd

Jämn

 $\text{♩} = 60-72$

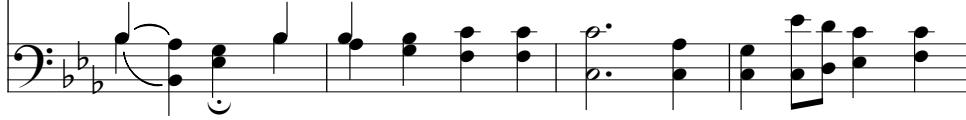
1. Pri - sa Her - ren, han är ditt stöd, han din bör - da lät - tar.
 2. Pri - sa Her - ren, hans bud och lag rätt vi vil - ja föl - ja.

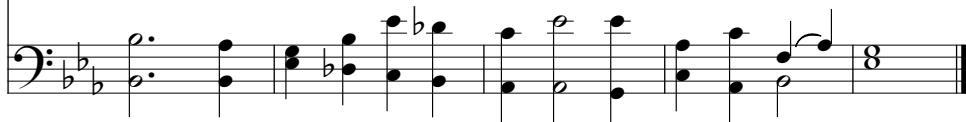
Han skän - ker i nåd li-vets vat - ten och bröd, han din an - de
 Se, han är den-sam - me i går som i dag. In - tet han vill

mät - tar. Barm-här - tig, mild och god han gi - ver kraft och
 döl - ja. All san-nings kla - ra ljus går ut från Her - rens

mod. Han vand - rar vid din si - da, din bör - da lät - tar.
 hus, oss för på rät - ta vä - gar; vi ho - nom föl - ja.

*Text: Julius Schubring, 1806–1889
 Musik: Felix Mendelssohn, 1809–1847*

Psalteren 55:23
 Psaltaren 25:3

Kommen till Frälsaren, alla som sörjen 72

Tankfullt $\text{♩} = 80\text{-}92$

1. Kom - men till Fräl - sa - ren, al - la som sör - jen,
 2. Gläd - je och ljus för dem som vil - na strö - va.
 3. Rik - ligt skall li - vets bröd och vat - ten flö - da

ång - er - fullt bö - jen knä, lo - ven hans namn.
 Hopp för det hjär - ta som bot - fär - digit tror.
 från Her - rens hö - ga tron — fat - ta då mod!

Kom - men i öd - mjuk-het, bätt - ring nu gö - ren.
 An - den för - trös - tan ger, ej dig be - drö - va.
 Kom till en kär - leks-fest, glöm sorg och mö - da.

Her - ren dig räc - ker sin öpp - na - de famn.
 Her - ren dig bön - hört, din gläd - je är stor!
 Gläd dig, se Her - ren är nä - dig och god!

Text: Thomas Moore, 1779–1852; bearbetad
 Thomas Hastings, 1784–1872
Musik: Samuel Webbe, 1740–1816

Läran och förbunden 136:29
 Hebreerbrevet 4:16

73

Din väg av prövning må bestå

Förträstansfullt ♩ = 80-96

1. Din väg av pröv - ning må be - stå. Ut - hål - lig
 2. Pris till vår Gud som gi - ver tröst. Sti - ge vår
 3. Ä - ra ske Fa - dernes hel - ga namn, han som oss

var och vid gott mod! Styr - ka och tröst vi
 lov - sång upp till dig. Om stor - men gnyr hör
 sänd de go - da män, som fö - ra oss till

stän - digit få, san - ning - en spri - des, Gud är
 Kris - ti röst: "I mig I sko - len ha - va
 sä - ker hamn, vi - sa oss hem till Fräl - sa -

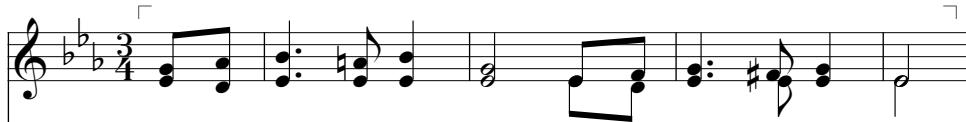
god. San - ning-en spri - des, Gud är god.
 frid. I mig I sko - len ha - va frid."
 ren. Vi - sa oss hem till Fräl - sa - ren.

Text: Eliza R. Snow, 1804-1887
Musik: George Careless, 1839-1932

Läran och förbunden 58:2-4
 Johannes 16:33

Synes vägen dig lång

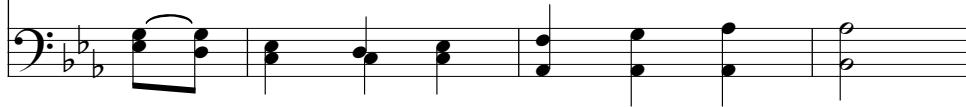
74

Milt $\text{♩} = 72\text{--}88$

1. Sy - nes vä - gen dig lång, är den ste - nig och trång,
 2. Är ditt hjär - ta be - klämt, har till ve - mod det stämt
 3. Tyng-er smär - ta ditt bröst, kvä-ver grå - ten din röst?

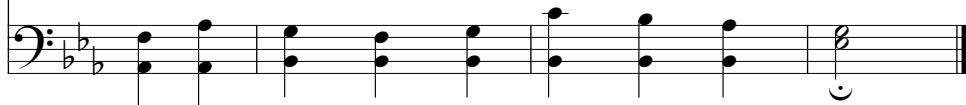
ger dig tis - tel och tör - ne be - svär?
 din tan - ke och ned - tyng - da själ?
 Snart du gläds ut - i hjär - ta och sinn.

Har du trött - nat att gå, är du mod - fälld ock - så?
 Var dock mo - dig och glad, Gud dig hjäl - per å - stad,
 Se, det strå - lan-de land vid en blomst - ran - de strand,

Var dock o - rädd— till må - let det bär.
 snart du må - let skall nå — allt är väl.
 tag hans hand och med ho - nom gå in!

Text: Joseph Fielding Smith, 1876–1972
Musik: George D. Pyper, 1860–1943

Alma 36:3
 Hebreerbrevet 12:1–3

75

Var skall jag finna frid

Tankfullt ♩ = 80-100

1. Var skall jag fin - na frid, vem skall mig trös - ta?
 2. När li - vets väg blev mörk, skym - des av tå - rar,
 3. Han hör mitt hjär - tas böñ, kän - ner min läng - tan

Vem skall mig le - da tryggt i jord - li - vets strid?
 när dim - man tät - na - de och so - len för - svann,
 i mitt Get - se - ma - ne, Her - re och vän.

När hjär - tat li - der av agg el - ler vre - de,
 vem räck - te ut sin hand, vem gav mig trygg - het?
 Han som är san - ning - en, vä - gen och li - vet

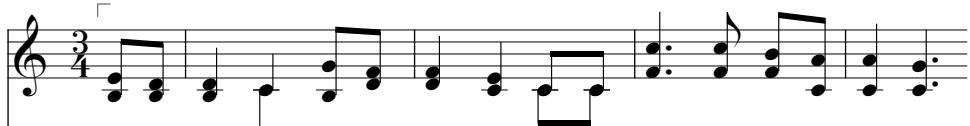
när sjä - len vån - das svårt, var finns det frid?
 Vem, vem för - stod min nød? Han, ba - ra han.
 skän - ker sin frid och ger gläd - je i - gen.

Text: Emma Lou Thayne, f. 1924. © 1973 IRI
Musik: Joleen G. Meredith, f. 1935. © 1973 IRI

Johannes 14:27; 16:33
 Hebreerbrevet 4:14-16

Är du ödmjuk i din svaghet

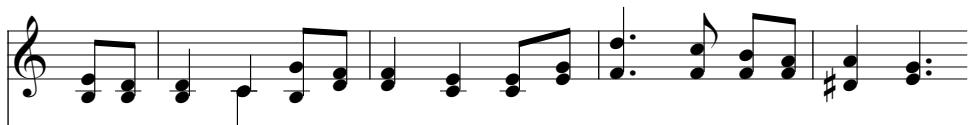
76

Lugnt ♩ = 63-76

1. Är du öd - mjuk i din svag - het, så skall Her - ren Gud dig le - da.
2. Är du öd - mjuk när du ver - kar, så skall Her - ren Gud dig lä - ra

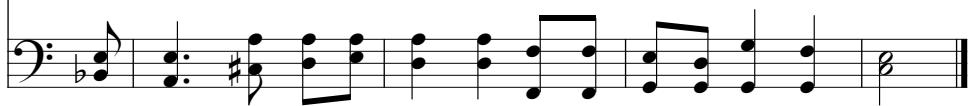
Han tar dig ömt i han - den och be - sva - rar var - je bönn.
att spri - da tröst och kär -lek till hans barn på den - na jord.

Är du öd - mjuk i din väd - jan, så skall Her - ren dig väl - sig - na.
Är du öd - mjuk i din läng - tan ef - ter Her - rens sto - ra gå - vor,

I trygg - het skall du vand - ra; sjä - lens frid skall bli din lön.
så lo - var han att skän - ka dig en plats vid ri - kets bord.

77

Mer helighet giv mig

Bedjande $\text{♩} = 46-52$

3

1. Mer he - lig - het giv mig, mer mild - het, o Gud,
 2. Mer tack - sam - het giv mig, mer sakt - mo - digt sinn',
 3. Mer ren - het, o giv mig, mer sa - lig - hets-hopp,

3

mer sorg ö - ver syn - den, mer håg till ditt bud,
 mer läng - tan att sö - ka din ä - ra, ej min,
 mer fri - het från värl - den, mer läng - tan dit opp,

3

mer vil - ja att tjä - na och ej sö - ka lön,
 mer kåns - la med Je - sus, mer fröjd av hans tröst,
 mer nyt - tig ock gör mig, på fruk - ter mer rik,

3

mer tro - het och kär - lek, mer kraft i min böñ!
 mer kraft till att li - da, mer frid vid hans bröst!
 mer mo - gen för him - len, mer, Je - sus, dig lik!

3

Text och musik: Philip Paul Bliss, 1838–1876

3 Nephi 12:48

3 Nephi 27:27

Guds lagar milda är

78

Milt $\text{♩} = 76-88$

1. Guds la - gar mil - da är, hans lä - ra
 2. Med vak - sam blick han ser Guds folk i
 3. O, låt ej gråt och sorg ditt sin - ne
 4. Hans god - het än - lös är, hans nåd var

sann och god. Bed Her - ren, som din
 Si - ons gård. Den hand, - som kraft na -
 tyng - a då. Se, Her - ren är din
 mor - gon ny. I bönen han är mig

bör - da bär, att gi - va kraft och mod.
 tu - ren ger, ger ock de si - na vård.
 fas - ta borg, i bönen till ho - nom gå.
 städ - se nära, jag vill till ho - nom fly.

Text: Philip Doddridge, 1702–1751
Musik: Hans Georg Nägeli, 1773–1836, arr. Lowell Mason, 1792–1872

1 Johannesbrevet 5:3
 Psaltaren 55:23

79

Kom, följen mig

Ödmjukt ♩ = 69-76

3/4 time signature, treble clef. The music consists of two staves. The top staff has a basso continuo line below it. The lyrics are as follows:

1. "Kom, föl - jen mig", så or - den löd; Fräl - sa - ren
 2. "Kom, föl - jen mig!" Med enk - la ord gavs fräls - nings -
 3. År det väl nog, att vi för - stå, att här vi
 4. E - vi - ga ri - ken, liv och makt vi sko - la

3/4 time signature, treble clef. The music consists of two staves. The top staff has a basso continuo line below it. The lyrics are as follows:

dem oss al - la bjöd, att vi i ren - het
 pla - nen till vår jord. Han som är san - ning,
 ho - nom föl - ja få, me - dan vi käm - pa,
 är - va, har han sagt, om vi blott gå på

3/4 time signature, treble clef. The music consists of two staves. The top staff has a basso continuo line below it. The lyrics are as follows:

vand - ra må ut - i hans spår och nåd und - få.
 liv och ljus le - der oss hem till Fa - dernes hus.
 strä - va, tro? Nej, vi hos Fa - dern sko - la bo.
 san - nings stig, om vi blott ly - da: "Föl - jen mig."

Text: John Nicholson, 1839–1909
Musik: Samuel McBurney, f. 1847

Matteus 4:19
 2 Nephi 31:10–21

Kommen till Herren

80

Milt ♩. = 50-58

1. Kom - men till Her - ren, al - la som li - den, sva - ga, be -
 2. Kom, kom till Her - ren, han skall dig hö - ra, vand - rar du
 3. Kom, kom till Her - ren, vil - ligt han lyss - nar, sök nu hans
 4. Kom - men till Her - ren, folk och na - tio - ner, bryt upp från

tryck - ta, hö - ren hans röst. Sä - kert i hamn han
 än av bo - jor - na tyngd. Hans dju - pa, var - ma
 kär - lek, dag - li - gen bed. Vet du, att äng - lar
 Ba - bel, ö - da ej tid. Hö - ga och lå - ga

le - der, och skän - ker sval - kan - de vi - la och tröst, och tröst.
 kär - lek skall gö - ra mör - kas - te nat - ten till dag, till dag.
 städs är dig nä - ra! Gläd dig, mot ljus går din led, din led.
 stän - ditg han kal - lar: Kom - men, o kom - men till mig, till mig.

Text och musik: Orson Pratt Huish, 1851–1932

Matteus 11:28–30
2 Nephi 26:33